

Naučni i stručni radovi

UDK 597.5:591.434:591.69(282.249;497.11)

Izvorni znanstveni rad

Endoparazitski helminti slatkovodnih riba u reci Tisi

V. Svirčević

Izvod

Prikozana je grupa helminata koja napada crevni trakt više vrsta slatkovodnih riba, te brojnost i frekvencija zaraženosti ribe na reci Tisi.

Kad ispitivanih vrsta riba konstatovana je zaraženost s trematodama, nematodama, cestodama i akantocelidama.

Kako riba kao jedna od komponenata ljudske ishrane u svetu a i kod nas u zadnje vreme izbija u prve redove, cilj ovog rada je upoznavanje javnosti o mogućim količinama helminata koji utiču na kvalitet i kuantitet ribe kao hrane.

UVOD

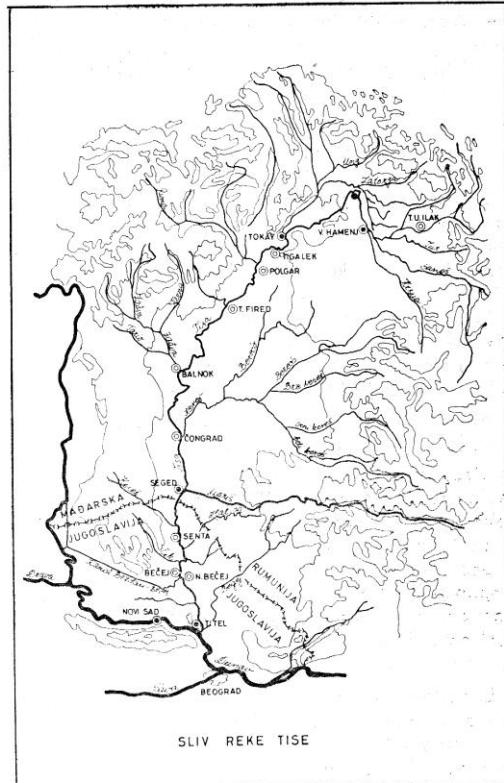
Ribe su kao hrana oduvek privlačile pažnju ljudi. Danas naglim porastom gradskog stanovništva ustaljeno je da ribe i riblje prerađevine zauzimaju sve značajnije mesto u ljudskoj ishrani, pa stoga i nije čudno što je istraživanje sve obimnije.

Zadatak ovog rada je da se prikaže grupa helminata koji napadaju crevni trakt više vrsta slatkovodnih riba, da prikaže brojnost helminata i frekvenciju zaraženosti. Obzirom da je istraživanje na području oko Novog Bečeja nedovoljno zahvaćeno pa je cilj mogao rado bio da se u sezonskom aspektu utvrdi zaraženost nekih vrsta riba u odnosu na pojedine grupe endoparazitskih helminata. Ispitivanje sam vršila na reci Tisi.

Prikaz područja ispitivanja

Tisa izvire u zapadnoj podgorini šumovitih Karpata. Jedan njen krak Čorna Tisa izvire ispod Svidovica, a drugi Bila Tisa nešto južnije od Čorne Hore. Tisin sliv na istoku i severu ograben je visokim karpatskim venecima, a na zapadu niskom diluvijalnom uzvišicom. Od

Vitez Svirčević, dipl. biolog, OŠ „Ljudevit Šur“ Kisač i OŠ „Zmaj—Jovan Jovanović“ Sremska Kamenica

izvorišta ušća Samoša, Tisa protiče znatnim delom kroz planinsku oblast te ima oblik planinske reke: visok pad, veću brzinu i jaku erozivnu mehaničku snagu. Od ušća Samoša do ušća Moriša Tisa teče severno istočnim delom panonske nizine te ima osobine raviačarske reke: mali pad, krvudav tok, malu mehaničku erozivnu snagu. Na ovoj dužini Tisa prima s desne strane pritoke Boršavu, Bodrok Šaju, Zadvu

i kanal Dunav Tisa Dunav. S leve strane prima Tur, Samoš, Krasnu Moriš, Zlaticu i pri ušću Begej. Dužina Tise pre regulacije je bila 1429 km. Regulacijom je Tisa skraćena za 452 km, te sadašnja njena dužina iznosi 977 km. U Vojvodini dužina Tise iznosi 151. km.

Regulacioni radovi na Tisi su uticali na orografske i hidrografске odlike reke. Usled malog pada velika količina vode koja je proticala Tisom i njenim pritokama iz planinskih predela naročito pri topljenju snega ili u kišnom periodu nije mogla brzo oticati u Dunav i plavila je ogromne površine. Voda poplavljениh područja nije mogla da se vrati u korito jer su obale bile više od okolnog zemljišta usled taloženja nanosa. Radi regulacije reke izvršeno je oko 112 prokopa i time je reka skraćena za 452 km.

Regulacione mere su imale zadatak da spreče plavljenje ogromnih prostranstava aluvijalnih ravnih, kako bi se te površine mogle koristiti kao oranice i agrobiocene. Istovremeno su uticale i na postepeno smanjivanje ahtiofaune reke Tise. Pored ostalog do ovih promena u kvantitetu ribljeg fonda došla je i usled trajnog iščezavanja staništa pličaka za mrest i ishranu mladi.

Hemijski sastav vode

Tisa spada u one reke u čijem se hemijskom sastavu ne oseća industrijalizacija i količina otpadnih voda te još ne ugrožava živi svet. Tisa ima povoljan sadržaj nitrata i kalcijuma, dok je sadržaj natrijuma i hlorida povećan. Povećana količina natrijuma ukazuje da se u Tisu ulivaju vode sa slatinasith zemljišta. Sadržaj ugljen dioksida i amonijaka je neznan, a što se tiče količine kiseonika on je sasvim povoljan za razvoj ribe.

Prilikom kvalitativnih i kvantitativnih analiza fitoplanktona zooplanktona i faune dna zaključilo se, da je Tisa siromašna u ribljoj hrani, što je sasvim normalno za otvorene vode. Pošto je Tisa relativno brzog toka, ona vrši filtraciju lebdećeg planktona i nižih organizama koji nisu mogli da se učvrste na dno. S druge strane učestale promene vodostaja naročito u poplavljениm područjima, rukavcima mrtvih Tisa prilikom opadanja vode nose velike količine planktona. Najzastupljeniji u fauni dna su *Oligochaeta* i *Chironomida*.

U sastavu fitoplanktona u prolećnim mesecima dominiraju alge iz grupe Diatomea. Alge iz grupe *Chlorophyceae*, *Cyanophyceae* i *Flagellata* najzastupljenije su u letnjim mesecima. Zooplankton reke Tise predstavljen je grupom Rotatoria, Copepoda, Cladocera. Planktonski račići Cyclops, Daphnia, Chydorus koji se sreću u prilično velikom broju i predstavljaju važnu komponentu u ishrani mlađa.

Od insekata javljaju se Trichopterae, Hydrocoridae. Od moluska zastupljeni su barski puž, barska i rečna školjka.

Od ostalih životinja nalazimo uz Tisu vodozemce, gmizavce, ptice i sisare.

Riblji svet zastupljen je u prilično velikom broju i po podacima sistematičara ima ih preko 50. Od ovog broja neke vrste su vrlo retke i mogu se uloviti samo u izuzetnim slučajevima.

Pregled literature

Istraživanja o endohelmintimi slatkovodnih riba Jugoslavije do drugog svetskog rata su oskudna. Tek 1950 godine javlja se više radova koji obrađuju ovu problematiku.

Prvi pisani podaci o helmintimi slatkovodnih riba potiču od Stosich-á. U vremenu od 1889 do 1900 on je ispitivao slatkovodne rive na rekama Hrvatske i Slovenije. Ustanovio je kod riba prisustvo trematoda, nematoda i cestoda.

Višnjevski je u toku 1932, 1933 i 1934 godine vršio prva ispitivanja u bosanskim vodama. Ispitivanja je vršio na potočnoj i kalifornijskoj pastrmki. Ustanovio je kod riba prisustvo trematoda.

Hičbar je 1933. i 1934. godine pregledao veći broj uginulih štuka iz Cerkniškog jezera. Ustanovio je kod ovih riba prisustvo cestoda.

Babić je 1935 godine pretražio 217 riba iz 7 familija. Ispitivanja je vršio na reci Savi, Kupi i Dunavu. Ustanovio je prisustvo cestoda, nematoda i akantocefala.

U vremenskom periodu od 1935. do 1952. nema pisanih podataka o helmintimi slatkovodnih riba. Prva saopštenja u posleratnom periodu dali su:

Šenk je 1955. i 1956. godine ustanovio prisustvo cestoda kod kalifornijske i potočne pastrmke na reci Bosni. Prema podacima cestode su jako rasprostranjene u ovoj reci.

Šinčar je 1955. do 1956. godine pretražio potočne pastrmke i mladice nekih riba na Tari, Pivi, Sutjesci Uni Savici zatim na jezerima Plavsko, Bohinjsko, Plitvičko i pastrmke reke Neretve. Ustanovio je prisustvo akantocefala i cestoda.

Janković je 1957 godine registrovala nalaz trematoda i nematoda kod kežige u reci Dunavu. Pregledala je 288 kežiga.

Rukavina i Delić objavili su 1959 godine rezultate pregledanih preko 1.226 salomonidnih i ciprinidnih riba iz nekoliko reka Bosne i Hercegovine i tom prilikom su kod salomonidnih riba nalazili cestode.

Brglez je ispitivao 186 komada potočnih pastrmki iz reke Savinje i njenih pritoka i pronašao trematode i akantocefale.

Čorić je 1963. godine našao cestode kod peševa iz izvornog dela reke Bosne. Kasnije ispituje akantocefale u vodama Bosne i Hercegovine.

Čanković je detaljno istraživao trematode u vodama Bosne i Hercegovine. Ispitivao je potočne pastrmke lipljene, mrene, štuke i crvenperke.

Konačno su Čanković, Delić i Kiškarolj sumirali rezultate dosadašnjih istraživanja parazito-faune slatkovodnih riba Bosne i Hercegovine s detaljnim opisima parazita, te s prikazom ekstenziteta i intenziteta invazija po domaćinima za svaku vrstu riba iz istraženih reka.

MATERIJAL I METODA RADA

Ispitivanja su vršena na sledećim vrstama riba: KEĆIGA, ŠTUKA, BODORKA, KLEN, CRVENPERKA, BUCOV, MRENA, KRUPATICA, DEVERIKA, KESEGA, SABLJARKA, KARAŠ, ŠARAN, SOM, MANIĆ, SMUĐ, GRGEC, MALI BALAVAC, VRETENAC.

Od februara 1983. godine do aprila 1984. godine pregledala sam 205 ribljih organa za varenje na tre-metode, nematode, cestode i akantocefale.

Ribe su lovljene na 55 do 60 km. reke Tise i nasto-jala sam da pretražim što više vrsta riba. Ukupno sam pregledala 205 riba od 19 vrsta.

Maternalj za pregled uvek je bio svež. Svakoj ulov-ljenoj i ispitivanoj ribi uzimala sam biometrijske podatke. Od biometrijskih podataka uzimala sam masu ribe koju sam izrazila u gramima, dužinu od usnog otvora do analnog otvora, kao i dužinu od usnog otvora do kraja repa, koju sam izrazila u centimetrima.

Posle biometrijskih podataka otvarana je telesna duplja od analnog otvora do glave. Po rasecanju ribe konstatovala sam pol. Posle toga sam odvajala diges-tivni trakt i stavlja u posudu sa vodom.

U zavisnosti od veličine i debljine digestivnog trakta koji se kod svake vrste riba razlikuje otvara sam ukoliko je debo makazama a ukoliko je tanak igla-ma.

Ukoliko se u digestivnom traktu nalaze helminti oni se pažljivo izdvajaju i stavlaju u čistu posudu sa vodom.

Ukoliko se radi o akantocefalamama, nematodama i trematodama pristupa se fiksiranju i usmrćivanju 75% alkoholom. Tako fiksirane i usmrćene helminte stavljala sam u epruvete u kojima se nalazi 75% alkohol.

Cestode se ne fiksiraju već se odmah stavlaju u fiziološki rastvor dok ne uginu, a zatim u epruvetu sa 75% alkoholom.

Radi determinacije pripadnosti klasama parazita vršena su posmatranja pod binokularnom lupom i mi-kroskopom. Parasite sam posmatrala u fiksativu.

REZULTATI I DISKUSIJA

U tabeli I dat je pregled broja pretraženih domaći-na u toku 1983. godine. U januaru, aprilu i decembru nije pregledan ni jedan domaćin. U ostalim meseci-ma pregledane su različite vrste domaćina što je sve zavisilo od ulova alasa i mogućnosti pregleda.

Od pregledanih domaćina najviše je zastupljeno šest vrsta sa brojem od 27 do 13. i to: som, kećiga, karaš, smuđ, deverika i crvenperka.

Ostale vrste su zastupljene u broju manje od de-set. U toku 1983. godine ukupno je pregledano 153 domaćina 19 vrsta riba.

nr vrsta	meseci	UKUPAN BROJ PREGLEDANIH DOMAĆINA PO MESECIMA ZA 1983. GODINU												ukupno
		I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	
1	<i>Acipenser ruthenus</i> kećiga								2	5	6	9		22
2	<i>Esox lucius</i> štuka								1					1
3	<i>Rutilus rutilus</i> bodorka	1					4							5
4	<i>Leuciscus cephalus</i> klen	1				1		1						3
5	<i>Scardinius erythrophthalmus</i> crvenperka		2					6	2					10
6	<i>Aspius aspius</i> bucov						1							1
7	<i>Barbus barbus</i> mrena	2			1		1	1						5
8	<i>Blicca bjoerkna</i> krupatica	2												2
9	<i>Abramis brama</i> deverika	3	2				3	5						13
10	<i>Abramis ballerus</i> kesega	1					2	4	2					9
11	<i>Carassius carassius</i> karaš	2					2	4	7		1			16
12	<i>Cyprinus carpio</i> šaran		1			1	1	8			2			13
13	<i>Silurus glanis</i> som		1		3	4		1	13	3	2			27
14	<i>Lota lota</i> manić	3	2											5
15	<i>Lucioperca lucioperca</i> smuđ		2		1	2		4	2	1	2			14
16	<i>Acerina cernua</i> balavac mali						1							1
17	<i>Aspro zingel</i> vretenac	1					2							3
18	<i>Pelecus cultratus</i> sabljarka		1											1
19	<i>Perca fluviatilis</i> grgeč							1		1				2
SVEGA		17	10		5	8	18	36	33	10	16			153

TABELA II UKUPAN BROJ PREGLEDANIH DOMAĆINA PO MESECIMA ZA GODINU 1984.															
rb.	vrsta	meseci	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	ukupno
1.	<i>Acipenser ruthenus</i> ketiga		6												6
2.	<i>Esox lucius</i> štuka				7										7
3.	<i>Rutilus rutilus</i> bodorka			2											2
4.	<i>Leuciscus cephalus</i> klen				2										2
5.	<i>Scardinius erythrophthalmus</i> crvenperka					2									2
6.	<i>Aspius aspius</i> bucov														
7.	<i>Barbus barbus</i> mrena		2												2
8.	<i>Blicca bjoerkna</i> krupatica			5											5
9.	<i>Abramis brama</i> deverika			5											5
10.	<i>Abramis ballerus</i> kesega														
11.	<i>Carassius carassius</i> karas		4	1	3										8
12.	<i>Cyprinus carpio</i> šaran		4		1										5
13.	<i>Silurus glanis</i> som														
14.	<i>Lota lota</i> manić				5										5
15.	<i>Lucioperca lucioperca</i> smud														
16.	<i>Acerina cernua</i> balavac malí														
17.	<i>Aspro zingel</i> vretenac														
18.	<i>Pelecus cultratus</i> sobjarka														
19.	<i>Perca fluviatilis</i> grgeč		1	2											3
SVEGA			17	19	16										52

TABELA III UKUPAN BROJ PREGLEDANIH DOMAĆINA PO MESECIMA ZA 1983/84. GODINU															
rb.	vrsta	meseci	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	ukupno
1.	<i>Acipenser ruthenus</i> ketiga		6							2	5	6	9		28
2.	<i>Esox lucius</i> štuka				7						1				8
3.	<i>Rutilus rutilus</i> bodorka			3					4						7
4.	<i>Leuciscus cephalus</i> klen				3			1		1					5
5.	<i>Scardinius erythrophthalmus</i> crvenperka				2	2				6	2				12
6.	<i>Aspius aspius</i> bucov								1						1
7.	<i>Barbus barbus</i> mrena		2	2			1		1	1					7
8.	<i>Blicca bjoerkna</i> krupatica			7											7
9.	<i>Abramis brama</i> deverika			8	2				3	5					18
10.	<i>Abramis ballerus</i> kesega				1				2	4	2				9
11.	<i>Carassius carassius</i> karas		4	3	3				2	4	7		1		24
12.	<i>Cyprinus carpio</i> šaran		4		2			1	1	8			2		18
13.	<i>Silurus glanis</i> som				1		3	4		1	13	3	2		27
14.	<i>Lota lota</i> manić			3	7										10
15.	<i>Lucioperca lucioperca</i> smud					2		1	2		4	2	1	2	14
16.	<i>Acerina cernua</i> balavac malí								1						1
17.	<i>Aspro zingel</i> vretenac				1				2						3
18.	<i>Pelecus cultratus</i> sobjarka					1									1
19.	<i>Perca fluviatilis</i> grgeč		1	2						1		1			5
SVEGA			17	36	26		5	8	18	36	33	10	16		205

**TABELA IV EKSTENZITET ZARAŽENOSTI POJEDINIH VRSTA
DOMAĆINA ZA 1983. GODINU**

TABELA V EKSTENZITET ZARAŽENOSTI POJEDINIH VRSTA DOMAĆINA ZA 1984. GODINU

U toku 1984. godine vršen je pregled domaćina sa-
mo u prva tri meseca (tabela II) pa je pregledano
znatno manje domaćina. Ukupno je pregledano 52
primerka domaćina čija se brojnost kreće od 2–8.
Zbir tabele I i II dat je tabelom III izostavljen je preg-
led domaćina u aprilu i decembru dok je u ostalim
mesecima pregledan različiti broj domaćina. Ukupno
je pregledano 205 domaćina gde dominira kečiga,
som, karaš. U toku rada više sam se orijentisala na
pregled plemenitih vrsta riba.

Ekstenzitet zaraženosti pojedinih vrsta domaćina u 1983. i 1984. godini je različit. U drugom mesecu, tabela IV, od pregledane dve mrene jedna je zaražena s 11 parazita a druga s 55 parazita, jedna kesega s 21 parazitom. Od 3 pregledana maniča jedan je zaražen s 345 parazita a jedna sabljarka sa 13 parazita. U trećem mesecu jedan pregledan manić zaražen je s 225 parazita. U petom mesecu pregledana je jedna mrena s 11 parazita, u sedmom mesecu pregledana je takođe jedna mrena s 38 parazita, u devetom mesecu od 5 pregledanih kečiga jedna je zaražena s 23 parazita. U 1984. godini, tabela V, u prvom mesecu od 6 kečiga, samo je jedna zaražena s 35 parazita, a od dve pregledane mrene, jedna ima 14 parazita, a druga 41, u drugom mesecu jedna bodorka, je zaražena s 23 parazita, a jedna od 5 pregledanih deverika, je zaražena s 24 parazita.

U trećem mjesecu od 5 preglednih manića jedan je zaražen s 34 parazita, jedan s 6,7 s 72 i jedan s 161 parazitom. Tabela VI predstavlja sumu tabele IV i V.

		EKSTENZITET ZARAŽENOSTI POJEDINIH VRSTA DOMAĆINA ZA 1983./84. GODINU														
		TABELA VI														
MESECI	VRSATA	Acipenser	Rutilus	Rutilus	Leuciscus	Scardinius	Aspius	Blicca	Cyprinus	Silurus	Lota	Lucioperca	Acerina	Paleodus	Perca	UKUPNO
		ekstenzitet	6												1	17
I	intenzitet	35														95
	ekstenzitet		3	3	2	2	7	8	1	3						36
II	intenzitet		36	1		66	45	21								551
	ekstenzitet		7		2		2	3	2	1	7	2				26
III	intenzitet									10	591	30				631
	ekstenzitet															
IV	intenzitet															
	ekstenzitet															
V	intenzitet															
	ekstenzitet															
VI	intenzitet															
	ekstenzitet															
VII	intenzitet															
	ekstenzitet															
VIII	intenzitet															
	ekstenzitet															
IX	intenzitet															
	ekstenzitet															
X	intenzitet															
	ekstenzitet															
XI	intenzitet															
	ekstenzitet															
XII	intenzitet															

Najveći intezitet zaraženosti javlja se u trećem mesecu s ukupno 631 parazitom u drugom mesecu s 551 parazitom, dok u ostalim mesecima broj parazita je manji.

Tabelom VII prikazana je zaraženost domaćina s pojednim grupama endoparazitskih helminata. Od 28 pregledanih kečiga 3 su zaražene trematodama što iznosi 10,71% kečiga predstavlja jednu vrstu domaćina gde smo našli prisustvo nematoda. Od 28 pregledanih riba 9 je zaraženo akantocefalamo što iznosi 32,14%. Od 7 pregledanih mrena, 2 su zaražene trematodama što iznosi 28,57% a 6 je zaraženo akantocefalamo što iznosi 85,71%. Od 18 pregledanih deverika, 5 je zaraženo trematodama što iznosi 27,7%. Od 10 pregledanih maniča 10 je zaraženo akantocefalamo što iznosi 100%.

Zastupljenost parazita iz ove 4 grupe nije konstatovana kod bucova, krupatice, štuke, karaša, grgeča, malog balavca. Ukupna zaraženost pojedinih vrsta domaćina endoparazitskim helmintima prikazana je na slici I. Prikazani su samo oni primeri kod kojih se broj parazita kreće iznad 10. Najveći broj parazita javlja se kod maniča i to 955, zatim kod mrene, 176 u znatno manjem broju kod kečige, 93 kod deverike 48, kod soma s brojem 39, bodorke s brojem 38, kesega, s brojem 35, smuđa s brojem 31, šarana s brojem 15 i sabljarke s brojem 13.

Radi boljeg prikaza ostalih primeraka kod kojih se broj parazita kreće ispod 10 data je tabela VIII. Ukupno je pronađeno 1.451 endoparazitskih helminata. Endoparazitski helminti nisu konstatovani kod štuke, bucova, krupatice, karaša, malog balavca i grgeča.

F.BR.	PARAZIT	TREMATODES			CESTODES			NEMATODES			ACANTHOCEPHALA		
		BROJ			BROJ			BROJ			BROJ		
		PREGLED	ZARAŽ.	%	PREGLED	ZARAŽ.	%	PREGLED	ZARAŽ.	%	PREGLED	ZARAŽ.	%
1	Acipenser ruthenus kečig	28	3	10.7	28			28	1	3.5	28	9	32.1
2	Esox lucius štuka	8			8			8			8		
3	Rutilus rutilus bodorka	7			7			7			7	3	42.8
4	Leuciscus cephalus klen	5			5			5			5	1	20.0
5	Scardinius erythrophthalmus crvenperka	12	1	8.3	12			12			12		
6	Aspius aspius bucov	1			1			1			1		
7	Barbus barbus mrena	7	2	28.5	7	1	14.3	7			7	6	85.7
8	Blicca bjoerkna krupatica	7			7			7			7		
9	Abramis brama deverika	18	5	27.7	18	1	5.5	18			18		
10	Abramis ballerus kesega	9	2	22.2	9	2	22.2	9			9	1	11.1
11	Carassius carassius karaš	24			24			24			24		
12	Cyprinus carpio šaran	18	1	5.5	18	1	5.5	18			18	3	16.6
13	Silurus glanis som	27	2	7.4	27	3	11.1	27			27	1	3.7
14	Lota lota manič	10			10			10			10	10	100.0
15	Lucioperca lucioperca smud	14	2	14.2	14			14			14		
16	Acerina cernua balavac mali	1			1			1			1		
17	Aspro zingel vretenac	3	2	66.6	3			3			3	2	66.6
18	Paleodus cultratus sabljarka	1	1	100	1			1			1	1	100
19	Perca fluviatilis grget	5			5			5			5		

TABELA VIII

	DOMAČÍN	BROJ DOMAČINA	TŘEMATODES	CESTODES	NEMATODES	ACANTHOCEPHALA	UKUPNO
1	<i>Acipenser ruthenus</i> kečiga	28	5		3	85	93
2	<i>Esox lucius</i> stuka	8					
3	<i>Rutilus rutilus</i> bodoráka	7				38	38
4	<i>Leuciscus cephalus</i> klen	5				1	1
5	<i>Scardinius cretensis</i> <i>erythrophthalmus</i>	12	1				1
6	<i>Aspius aspius</i> bucov	1					
7	<i>Barbus barbus</i> mřenka	7	8	5		163	176
8	<i>Blicca bjoerkna</i> krupatka	7					
9	<i>Abramis brama</i> devírka	18	32	16			48
10	<i>Abramis ballerus</i> kesega	9	22	12		1	35
11	<i>Carassius carassius</i> karáš	24					
12	<i>Cyprinus carpio</i> šaraň	18	1	2		12	15
13	<i>Silurus glanis</i> som	27	3	32		4	39
14	<i>Lota lota</i> maníč	10				955	955
15	<i>Lucioperca lucioperca</i> smrd	14	30			1	31
16	<i>Acerina cernua</i> balváček mali	1					
17	<i>Aspro zingel</i> vřetenec	3	2			4	6
18	<i>Pelodus cultratus</i> sobjarka	1	10			3	13
19	<i>Perca fluviatilis</i> grček	5					
	UKUPNO	205	114	67	3	1267	1451

Kod karaša od pregledana 24 primerka nije konstatovana zaraženost kao i kod štuke, od 8 pregledanih primeraka i krupatice od 7 pregledanih primeraka.

Od ostalih riba kod kojih nije konstatovana zaraženost može se zaključiti da je pregledan mali broj

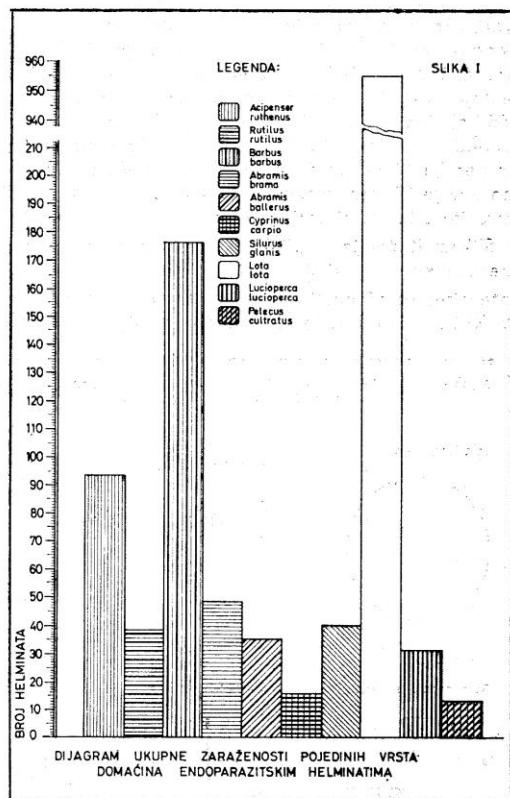

TABELA IX INTENZITET ZARAŽENOSTI DOMAĆINA TREMATODAMA

grupama parazita nije zaražen. Zaraženost ali u znatno manjem broju konstatovana je kod mre- ne. Od 7 pregledanih primeraka svi su zaraženi endoparazitskim helmintima, ukupno je pronađeno 176 helminata, od tih 176 helminata dominiraju akantocefale s brojem 163. Kod kečige od 28 pregledanih primeraka 11 je zaraženo s endoparazitskim helminti- ma dok je 17 nezaraženo. Ukupno je pronađeno 93 parazita gde dominiraju akantocefale s brojem 85.

Slikom II dat je grafički prikaz najzaraženijih primjera endoparazitskim helmintima.

Intenzitet zaraženosti domaćina trematodama (tablica IX) konstatovan je kod malog broja domaćina.

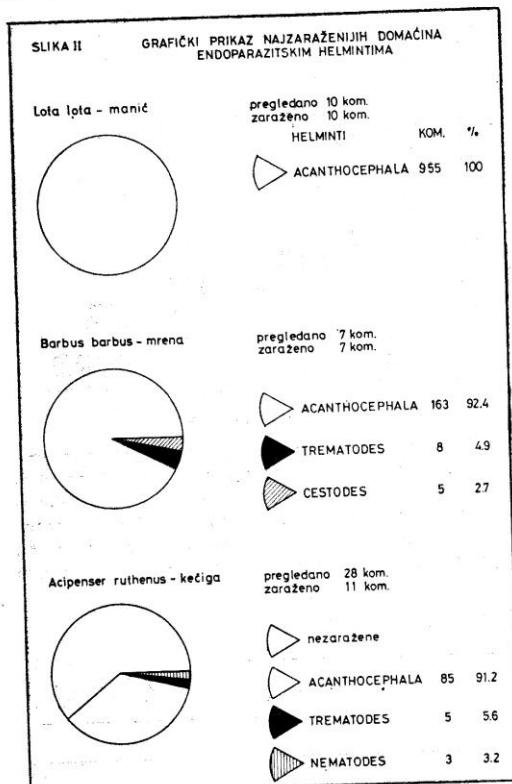

TABELA X INTENZITET ZARAŽENOSTI DOMAĆINA ČESTODAMA

Jedna mrena je zaražena s 8 trematoda, jedna deverika s 32 tredatode, jedna kesega s 22 trematode, 2 smuđa s 15 trematoda. Ukupno je sakupljeno 114 trematoda. Ostale vrste domaćina koje nisu spomenute u ovoj tabeli nisu zaražene sa trematodama. Najveći brojnost trematoda je zastupljena kod deverike. U tabeli X dat je prikaz intenziteta zaraženosti domaćića na cestodama. Ukupno je pronađeno 67 cestoda. Najveći broj cestoda nađen je kod soma, s brojem 32. Intenzitet zaraženosti domaćina akantocefala (tabela XI) je zastupljen u znatno većem broju od ostalih grupa helminata.

Kod manića je nađeno 955 akantocefala dok kod ostalih vrsta u odnosu na broj manića nađeno je znatno manje, kod kečige 85, mrene 163, bodorke 38. Zaraženost akantocefalama nije konstatovana kod štuke, crvenperke, bucova, karaša krupatice, deverike, argeča i malog balavca.

Nematodama je zaražena samo jedna kesega s 3 parazita.

Slikom III dat je prikaz pronađenog broja parazita kod pojedinih domaćina po mesecima. Dat je prokaz samo onih domaćina gde je pregledan veći broj primera i učešće je zaraženost veća.

Tabelom XII prikazani su biomaterijski podaci kod pregledanih domaćina. Prvi broj kod dužine riba predstavlja dužinu od usnog otvora do kraja repa, a drugi broj od usnog otvora do analnog otvora. Prva dva broja predstavljaju minimalnu dužinu a druga dva maksimalnu dužinu za svaku vrstu domaćina. U kečiga, bilo muških ili ženskih jedinki konstatovana je zaraženost kod većih primeraka iznad 40 cm dužine, kod manjih primeraka zaraženost nije konstatovana.

Kod neverike i soma ne možemo napraviti tako ja-snu granicu zaraženosti jer se javlja kod raznih uzra-sta.

Mogu konstatovati da je pregledan nedovoljan broj domaćina da bi se moglo o ovoj problematici opširnije diskutovati.

Važno je još napomenuti da je većina pregledanih uzoraka kod svih vrsta u granicama određenim ribolovom.

Ukupno je prikupljeno 1451 parazit.

TABELA XI

INTENZITET ZARAŽENOSTI DOMACINA AKANTOCEFALAMA

br.	VRSTA	1	2	3	4	5	6	9	11	12	13	14	23	28	34	35	36	38	55	67	72	161	225	345	ukupno parazita
1	<i>Acipenser ruthenus</i> kečiga	2	1	2		1			1			1		1											85
2	<i>Rutilus rutilus</i> bodorka						1	1						1											38
3	<i>Leuciscus cephalus</i> klen	1																							1
4	<i>Barbus barbus</i> mrena							1	1			1					1	1	1						163
5	<i>Abramis ballerus</i> kesega	1																							1
6	<i>Cyprinus carpio</i> šaran		1			2																			12
7	<i>Silurus glanis</i> som	1		1																					4
8	<i>Lota lota</i> manič				1	1				1			1	1					1	1	1	1	1	955	
9	<i>Lucioperca lucioperca</i> smud	1																							1
10	<i>Aspro zingel</i> vrtenac		2																						4
11	<i>Pelecus cultratus</i> sabljarka			1																					3
	UKUPNO																								1267

Na Akantocefale otpada 1267 parazita od ukupno 39 bira što iznosi 87,20%.

Cestodama je zaraženo 9 riba s ukupno 67 parazita što iznosi 4,6%.

Trematodama je zaraženo 20 riba s 114 parazita što iznosi 7,98%.

Nematodama je zaražena jedna riba s 3 parazita što iznosi 0,25%.

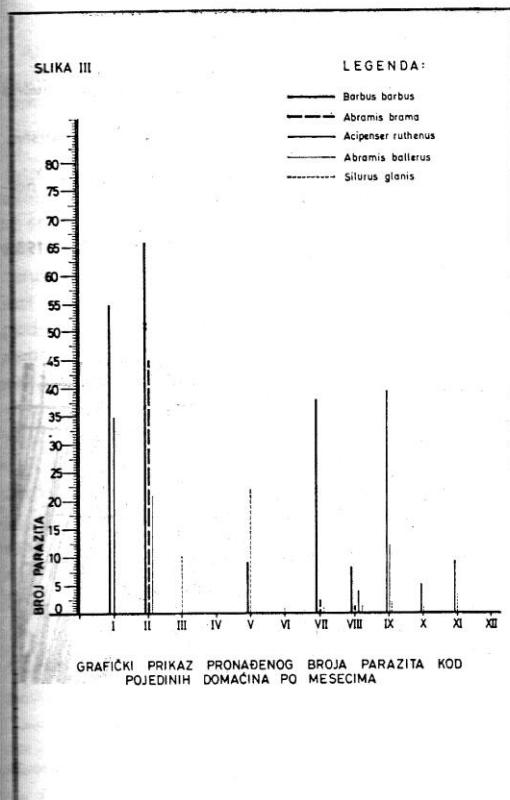

TABELA XII BIOMETRISKI PODACI PREGLEDANIH RIBA						
r.br.	VRSTA	POL	DUŽINA(cm)	TEŽINA(gr)	br.	UKUPNO
1	<i>Acipenser ruthenus</i> kečiga	♂ 38/24 - 51/28	625 - 160	13		28
		♀ 32/18 - 47/28	650 - 10	15		
2	<i>Esox lucius</i> štuka	♂ 29/19 - 38/23	385 - 165	3		8
		♀ 26/17 - 40/25	500 - 110	5		
3	<i>Rutilus rutilus</i> bodorka	♂ 19/11 - 34/19	450 - 90	5		7
		♀ 18/10 - 34/20	475 - 60	2		
4	<i>Leuciscus cephalus</i> klen	♂ 26/16 - 35/20	210 - 120	3		5
		♀ 31/19 - 36/22	450 - 295	2		
5	<i>Scardinius erythrophthalmus</i> crvenperka	♂ 16/9 - 22/14	160 - 40	5		12
		♀ 16/10 - 20/12	125 - 50	7		
6	<i>Aspius aspius</i> bucov	♂ 24/14	60	1		1
		♀				
7	<i>Barbus barbus</i> mrena	♂ 28/18 - 41/27	650 - 225	3		7
		♀ 35/21 - 48/33	1350 - 500	4		
8	<i>Blicca bjoerkna</i> krupatika	♂ 16/8 - 24/12	85 - 60	2		7
		♀ 22/12 - 24/12	150 - 60	5		
9	<i>Abramis brama</i> deverika	♂ 16/8 - 40/21	1010 - 30	10		18
		♀ 13/7 - 27/14	200 - 25	8		
10	<i>Abramis ballerus</i> kesega	♂ 18/10 - 24/11	200 - 80	4		9
		♀ 20/11 - 32/18	400 - 100	5		
11	<i>Carassius carassius</i> karas	♂ 14/8 - 26/16	350 - 75	13		24
		♀ 11/6 - 27/10	140 - 35	11		
12	<i>Cyprinus carpio</i> šaran	♂ 20/12 - 37/23	675 - 100	8		18
		♀ 24/14 - 54/35	1975 - 160	10		
13	<i>Silurus glanis</i> som	♂ 37/14 - 75/21	2250 - 410	16		27
		♀ 38/15 - 75/21	1570 - 405	11		
14	<i>Lota lota</i> manič	♂ 30/14 - 37/17	350 - 200	7		10
		♀ 29/14 - 31/13	280 - 170	3		
15	<i>Lucioperca lucioperca</i> smud	♂ 30/16 - 51/25	1000 - 325	11		14
		♀ 35/18 - 42/23	625 - 360	3		
16	<i>Acerina cernua</i> balavac mali	♂ 21/11	75	1		1
		♀				
17	<i>Aspro zingel</i> vrtenac	♂ 27/13 - 31/14	150 - 120	2		3
		♀ 27/15	125	1		
18	<i>Pelecus cultratus</i> sabljarka	♂ 31/19	175	1		1
		♀				
19	<i>Perca fluviatilis</i> grgeč	♂ 18/10 - 20/11	110 - 100	2		5
		♀ 16/9 - 21/13	130 - 70	3		

ZAKLJUČAK

Od februara 1983 do aprila 1984. godine, pregledano je na invaziju endoparazitskim helmintima 205 primeraka ihtiofaune Tise u okolini Novog Bečeja od 19 vrsta riba.

Kod pregledanih riba konstatovana je zaraženost kod 13 vrsta dok 5 vrsta nisu zaražene i to: štuka, bucov, krupatka, mali balavac i grgeč.

Kod ostalih vrsta riba konstatovana je zaraženost trematodama, nematodama, cestodama i akantocefalamama.

Najveća zaraženost je konstatovana kod maniča, mrene i kečige. Ni jedna vrsta riba nije zaražena sa sve četiri grupe endoparazitskih helminata.

Zaraženost s tri grupe endoparazitskih helminata javlja se jedino kod kečige i to s nematodama, trematodama i akantocefalamama. Kod mrene, kesege, soma i šarana javlja se zaraženost s trematodama, cestodama i akantocefalamama.

Zaraženost s dve grupe endoparazitskih helminata zastupljena je kod deverike, i to s cestodama i trematodama. Kod smuđa, vretenca i sabljarke javlja se zaraženost s trematodama i akantocefalamama.

Kod ostalih riba javlja se zaraženost samo s jednom grupom endoparazitskih helminata.

Ukupno je pronađeno 1451 helmint, a najbrojnije helmihte akantocefale otpada 1267, što iznosi 87,20%.

SAŽETAK

Prikazana je grupa helminata koja napada crevni trakt više vrsta slatkovodnih riba, te brojnost i frekvencija zaraženosti ribe na reci Tisi.

Kod ispitivanih vrsta riba konstatovana je zaraženost sa trematodama, nematodama, cestodama i akantocefalamama.

Kako riba kao jedna od komponenata ljudske hrane u svetu a kod nas u zadnje vreme izbjeg u prve redove, cilj ovog rada je upoznavanje javnosti o mogućim količinama helminata koji utiču na kvalitet i kvantitet ribe kao hrane.

Summary

ENDOPARASITIC HELMINTS OF FRESHWATER FISH IN THE RIVER TISA

The group of helminths which attacks the intestinal tract of many species of fresh water fish, along with the numerosness and frequency of infection of fish on the River Tisa is presented. In this investigation fish infections with trematodes, nematodes, cestodes and acantocephales were observed. Since fish has lately emerged as an important component of the human diet around the world and in Yugoslavia the purpose of this work is to introduce the public to the possible amounts of helminths which influence the quality and quantity of fish as food.

LITERATURA

- Bukurov B. (1948): Dolina reke Tise u Jugoslaviji., Naučna knjiga.
 Grupa autora (1967): Priručnik za slatkovodno ribarstvo
 Agronomski glasnik. Zagreb
 Kažić D. (1970): Endoparazitski helminti i ekonomski najznačajnije ribe Skadarskog jezera. Titograd.

Primljeno 10. 2. 1985.

